

Datum van
inontvangstneming

:

26/01/2015

Zaak C-507/14**Verzoek om een prejudiciële beslissing****Datum van indiening:**

13 november 2014

Verwijzende rechter:

Supremo Tribunal de Justiça (Portugal)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

24 juni 2014

Verzoekende partij:

P

Verwerende partij:

M

**Het Supremo Tribunal de Justiça heeft na beraad het volgende arrest
gewezen:**

I – Verzoeker in hogere voorziening P heeft jegens verweerster in hogere voorziening M het onderhavige geding ingesteld betreffende de regeling van de ouderlijke verantwoordelijkheid voor hun gemeenschappelijke minderjarige kinderen [...], waarover een geding aanhangig is bij de tweede kamer van de tweede Juízo de Família e Menores (famielrechtbank) te Lissabon.

Daar door verweerster in hogere voorziening een geding met hetzelfde voorwerp aanhangig is gemaakt bij het Tribunal de 1ª Instância (rechtbank van eerste aanleg) te Madrid, heeft de Portugese rechter de behandeling van de zaak geschorst totdat in het kader van de vaststelling van de internationale rechtsmacht definitief is uitgemaakt welke rechter bevoegd is, en het bovendien niet noodzakelijk geacht het Hof van Justitie van de Europese Unie te verzoeken om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 16, lid 1, sub a, van verordening (EG) nr. 2201/2003 van de Raad van 27 november 2003 [betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid, en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1347/2000].

Verzoeker in hogere voorziening heeft tegen deze beslissing hoger beroep ingesteld bij het Tribunal da Relação de Lissabon, dat op 21 november 2013 bij meerderheid de bestreden beslissing heeft bevestigd en heeft beslist, aangezien tegen zijn beslissing nog een rechtsmiddel openstond, geen toepassing te maken van artikel 267 VWEU ook al was daarom verzocht in hoger beroep.

Verzoeker heeft tegen deze uitspraak hogere voorziening over een rechtsvraag ingesteld, en deze hogere voorziening is toelaatbaar verklaard.

II – Volgens het Tribunal da Relação staan de hiernavolgende feiten vast:

– In zaak nr. 608/2011 voor de Juzgado de 1ª Instância nr. 79 te Madrid, die bij verzoekschrift is ingeleid op 7 juli 2011, is nadat de toenmalige verweerder en thans verzoeker in hogere voorziening is gehoord, bij beslissing van 23 september 2011 een voorlopige regeling voor de uitoefening van de ouderlijke verantwoordelijkheid voor de minderjarigen [...] vastgelegd.

– Op verzoek van de toenmalige verzoekster is de behandeling van de zaak geschorst van 18 juli tot 5 september 2011, waarbij verzoekster op 1 september 2011 om beëindiging van de schorsing heeft verzocht.

– Deze procedure dateert van vóór de procedure in zaak nr. 868/11, die is ingeleid bij verzoekschrift van 24 oktober 2011 bij hetzelfde gerecht, dat bij uitspraak van 26 oktober 2011 de echtscheiding tussen de partijen heeft uitgesproken en de ouderlijke rechten en plichten jegens de minderjarige kinderen heeft geregeld.

– Ook tegen deze uitspraak is hoger beroep ingesteld door verzoeker in hogere voorziening.

– In de onderhavige procedure tot regeling van de ouderlijke verantwoordelijkheid is het gedinginleidende verzoekschrift op 31 augustus 2011 ingediend.

III – In geding in de procedure in hogere voorziening is de uitlegging van Unierechtelijke voorschriften, wat de rechtmatigheid van de op grond van artikel 19, lid 2, van verordening nr. 2201/2003 bevolen schorsing van de zaak betreft, aangezien – volgens verzoeker in hogere voorziening en anders dan is beslist door de rechters a quo – een rechtszaak waarvan het gedinginleidende verzoekschrift op een eerder tijdstip bij het gerecht is ingekomen, ten opzichte van een andere rechtszaak, met hetzelfde voorwerp, die later in een andere lidstaat is ingesteld door de tegenpartij, voor de toepassing van deze bepaling niet kan worden beschouwd als de zaak die het eerst aanhangig is gemaakt ingeval eerstbedoelde rechtszaak is geschorst zonder dat – op de datum van indiening van het verzoekschrift in de latere rechtszaak – aan de verzoekende partij in die zaak het verzoekschrift in de eerdere zaak is betekend of meegedeeld – artikel 16, lid 1, van verordening nr. 2201/2003.

Aangezien het Supremo Tribunal de rol vervult van hoogste rechterlijke instantie binnen de nationale rechterlijke organisatie – artikel 32, lid 1, van wet nr. 52/2008 van 28 augustus 2008 –, acht deze rechterlijke instantie het evenwel noodzakelijk, krachtens artikel 267, lid 3, VWEU, het Hof van Justitie van de Europese Unie te verzoeken om een beoordeling en een daaropvolgende beslissing betreffende de uitlegging van laatstgenoemde bepaling van verordening nr. 2201/2003.

Derhalve wordt het Hof van Justitie van de Europese Unie verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende vraag:

„Wanneer een zaak betreffende de ouderlijke verantwoordelijkheid bij een gerecht van een lidstaat aanhangig is gemaakt en een andere zaak, waarvan vaststaat dat zij hetzelfde onderwerp betreft en op dezelfde oorzaak berust, op een eerder tijdstip is aangebracht bij een gerecht in een andere lidstaat, waarbij de behandeling van de zaak ondertussen is geschorst op verzoek van de verzoekende partij in die zaak zonder dat de verwerende partij in die zaak enige betekening of kennisgeving heeft ontvangen of aan deze procedure heeft deelgenomen, en waarbij de behandeling van de zaak nog steeds geschorst was op het tijdstip waarop de verwerende partij de procedure in de eerdere zaak heeft ingeleid, kan dan worden aangenomen, gelet op het bepaalde in artikel 16, lid 1, sub a, en voor de toepassing van het bepaalde in artikel 19, lid 2, van verordening nr. 2201/2003 (EG) van de Raad van 27 november 2003 [betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid, en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1347/2000], dat het gerecht waarbij de zaak is aangebracht waarvan de behandeling is geschorst, het gerecht is waarbij de zaak het eerst is aangebracht?”

[omissis]

Lissabon, 24 juni 2014

(ondertekeningen)